
Marcus Sedgwick: Vízözön és vesztegár

Teljes volt a csend. Vagy mégsem!

Lehet, hogy vénül a fülem, de a szű percegését azért három csukott ajtón át is meghallom. Először is Heuréka szuszogott alvás közben. Reméltem, hogy legalább olyan szépet álmodik, mint én az imént. A vacsorája maradéka ott hevert mellette a tálcán, egyik keze még a mazsolás tálkába lógott. A pohárból kilötytyintette a tej maradékát, de nem volt időm, hogy ezzel törődjek, mert az éjszaka csendjében más hangok vonták magukra a figyelmemet.

Kint gyengéd szellő susogott. Aztán hallottam valamit, ami cseppet sem volt megnyugtató: halk **cammogást** és **csusszanást** egyszerre, egy időben. A folyosóról jött, ahonnan Heuréka szobája nyílt. A hang forrása még messze volt, de határozottan közeledett.

Először arra gondoltam, talán megint a rablók azok, akik az elveszett kincs után kutatnak. Nem lenne szokatlan, de ahogy jobban figyeltem, rá kellett jönnöm, hogy sokkal vészjóslóbb dolog közeledik odakinn.

Mozdulatlanná dermedtem, igyekeztem levegőt se venni, és azt kívántam, bárcsak Heuréka is halkabban szuszogna. A feszült csendben szörnyű bugyborékolás, hörgés, szörcsögés és gonosz vartyogás hallatszott. Semmi kétség: a bestia a kastély folyosóin cirkál.

Az ajtóra meredtem.

Vajon Heuréka bezárta, mielőtt lefeküdt?

Be szokta, az ő korában minden lány bezárja, de mi van, ha pont ma elfelejtette? Én már szundítottam, amikor ő lefeküdt... Vajon érzi-e a szörnyeteg a szagunkat, ahogy én érzem az övét?

Hamar megkaptam a választ: abban a pillanatban tompa puffanás hallatszott: valami az ajtónak ütődött – cuppogva, mégis határozottan, állhatatosan és fenyegetően.

Újra és újra. Erre rikácsolni kezdtem, a csőrömmel ráztam a kalitkát, és kilökdöstem belőle a lábaimmal mindent, amit csak értem.

Egészen elvesztettem a fejem.

„Hadd hallja a fenevad! – gondoltam kétségbeesetten. – Jöjjön csak be, próbáljon csak megenni a kalitkámmal együtt! Megnézem, hogy emészti meg ezt a sok rezet!”

Aztán eszembe jutott Heuréka, odanéztem, és láttam, hogy felébredt.

Odatámolypogott hozzám, én pedig tovább rikoltoztam, mint valami bárgyú papagáj.

- Mi a baj, Edgár? Jól vagy?

- Lrrkó! – próbáltam elkeseredetten figyelmeztetni, hogy ki ne nyissa az ajtót.

- Mi a baj? – folytatta. Mondani akarsz valamit? Okos madár... hallottál valamit? Biztos csak egy rossz álom volt, de azért körülnézek.

- **Rrragnrökk!**

Szegény Heuréka! Az ajtóhoz libeggett gyönyörű, csillogó, fekete hálóingében. A könnyű holmi csodásan állt rajta, de arra kevésbé tűnt alkalmasnak, hogy az ádáz fogak harapásától megvédje. És ez csakis az én hibám!

Csapkodva, rikácsolva figyeltem, amint elfordítja a kulcsot a zárban, és kinyitja az ajtót, aztán kilép a folyosóra. Vége, nincs többé – én legalábbis így hittem. Meglehetősen hosszú idő telt el, mire ráeszméltem, hogy Heuréka nem sikoltott, amikor az agyar gazdája lenyelte. Sőt, ráérősen visszasétált a szobába.

- Na látod! Sehol semmi. Nyugodj meg, Edgár, csak egy rossz álom volt.

Álmodtam volna? Tényleg csak lidércnyomás volt? Végig aludtam, és csak képzeltem a szörnyet az ajtó előtt?

- Semmi baj, Edgár, aludj szépen tovább! Reggelre minden rendbe jön, meglátod.

Lehet, hogy Heurékának igaza volt, és csak álmodtam az egészet. Egyvalamiben azonban tévedett. Reggelre semmi se jött rendbe.

1. Kik a történet szereplői?

NEVE	KI Ő?

2. Készíts rövid leírást a szobáról, ahol a két szereplő aludt!

.....

.....

.....

.....

.....

3. Hogyan fokozódik a zaj? Keresd meg a szövegben, és írd le a fokozatokhoz való kifejezéseket!

I. fokozat	teljes volt a csend
II. fokozat	
III. fokozat	
IV. fokozat	
V. fokozat	

Marcus Sedgwick: Vízözön és vesztegzsár

4. Húzd alá a szövegben, hogyan próbálta felébreszteni Edgár a kislányt?

5. Fogalmazd meg mit akart Edgár Eurékának mondani!

.....
.....

6. Olvasd el az ismeretterjesztő szöveget és oldd meg a feladatot!

A holló Földünk északi féltekéjén Ázsiától Észak-Amerikáig mindenütt megtalálható. A Földön valószínűleg a legnehezebb verébalakú madár és egyben a legnagyobb termetű énekesmadár is. A legfőbb táplálékukat a gabonamagvak, bogyók, gyümölcsök és apró állatok jelentik. Minden alkalmat megragadnak a táplálék megszerzésére, legyen az akár döglött

állat, rovar vagy konyhai hulladék. A holló az egyik legintelligensebb madár a Földön. Problémamegoldó képessége kiváló, agyának mérete egyedülálló. Évszázadok óta témája a különböző mítoszoknak, a népi folklórnak, a művészetnek és az irodalomnak.

Válaszolj a kérdésre az igen, vagy a nem aláhúzásával!

A holló énekesmadár.	IGEN NEM
A holló Európában is él.	IGEN NEM
A holló csak húst eszik.	IGEN NEM
A holló a legkisebb verébalkatú madár.	IGEN NEM
A holló nem túl intelligens.	IGEN NEM

Beküldési határidő: 2018.november 30.